

Calea Către Hristos

Studii Biblice

Pocăința

4 - 16

(1) CARE PĂCAT MENȚIONAT ÎN TEXTUL ACESTA, ESTE ÎN MOD DEOSEBIT OFENSATOR PENTRU DUMNEZEU?

Proverbe 8:13

Studiu Aprofundat: Proverbe 16:5, 18, 19; 6:16-17; 21:4; 25:27; 29:23; 11:2; Psalmi 101:5; 1 Samuel 2:3; Ieremia 9:23, 24; Obadia 1:4; Matei 23:12; Marcu 9:35

Dumnezeu nu consideră toate păcatele ca fiind egale; există grade de vinovăție, în aprecierea Sa, ca și în cea a omului; dar oricât de neînsemnat ar părea în ochii oamenilor un păcat sau altul, nici un păcat nu este mic înaintea lui Dumnezeu. Judecata omului este părtinitoare, nedesăvârșită, dar Dumnezeu apreciază toate lucrurile așa cum sunt în realitate. De pildă, un bețiv este disprețuit și i se spune că păcatul său îl va exclude din împărăția cerurilor; în timp ce mândria, egoismul și lăcomia rămân, prea adesea, nemustrate. Totuși, aceste păcate sunt în mod deosebit ofensatoare pentru Dumnezeu, pentru că sunt contrare bunătății caracterul Său, acelei iubiri neegoiste care formează atmosfera lumilor necăzute în păcat. Cel care cade în unele păcate grele poate ajunge să aibă un simțământ de rușine, să-și vadă nimicnicia și să simtă nevoia după harul lui Hristos, dar mândria nu simte această nevoie și, în acest fel, ea închide inima în fața Domnului Hristos și a binecuvântărilor nespuse de mari pe care El a venit să ni le dea.

(2) CARE AR TREBUI SĂ FIE RUGĂCIUNEA NOASTRĂ SINCERĂ, LA FEL CA A VAMEȘULUI CĂIT, CONVINS DE PĂCATELE SALE?

Luca 18:13

Studiu Aprofundat: Luca 5:8; 15:18-21; Psalmi 51:1-12; 40:12, 13; 1 Ioan 1:8-10; 2:1, 2

Sărmanul vameș se socotea pe sine ca un om foarte rău, foarte păcătos, și ceilalți îl vedeau în aceeași lumină; dar atunci când a înțeles caracterul spiritual al legii, s-a recunoscut ca păcătos. Judecând după litera legii, așa și-a dat seama de nevoia lui spirituală și a venit înaintea lui Dumnezeu cu povara de vinovăție și rușine, implorând mila Sa. Inima sa era deschisă ca Duhul lui Dumnezeu să-și facă lucrarea și să-l elibereze de sub puterea păcatului. Rugăciunea fariseului mândru și încrezător în propria

sa neprihănire a arătat că inima sa era închisă influenței Duhului Sfânt. Datorită depărtării de Dumnezeu, el nu avea simțământul propriei nelegiuiri în contrast cu desăvârșirea sfințeniei divine. El nu simțea nici o nevoie și de aceea n-a primit nimic.

(3) CONVINȘI DE PĂCAT, DE CE TOTUȘI NU SUNTEM ÎN STARE SĂ PRODUCEM FRUCTELE SFÎNȚENIEI ÎN VIAȚA NOASTRĂ PRIN PROPRIILE NOASTRE EFORTURI?

Ioan 15:5

Studiu Aprofundat: Ioan 15:1-4; 15:1-8; 2 Petru 1:2-4; Romani 6:22; Iacob 1:17; Filipeni 1:11; 1:6; 2:13

Dacă ajungi să-ți dai seama de păcătoșenia ta, nu aștepta să te faci singur mai bun. Sunt mulți aceia care gândesc că nu sunt destul de buni pentru a veni la Domnul Hristos. Aștepti să devii mai bun prin propriile tale eforturi? “Poate un etiopian să-și schimbe pielea, sau un pardos să-ți schimbe petele? Tot așa, ați putea voi să faceți binele, voi care sunteți deprinși să faceți răul?” (Ieremia 13,23). Ajutorul nostru este numai în Dumnezeu. Noi nu trebuie să așteptăm convingeri mai temeinice sau ocazii mai bune sau caractere mai sfinte. Prin noi înșine nu putem face nimic. Noi trebuie să venim la Hristos așa cum suntem.

(4) CE EFECT ARE PĂCATUL ASUPRA CELUI CARE A CĂPĂTAT NEPRIHĂNIREA PRIN POCĂINȚĂ, DAR ULTERIOR SE ÎNTOARCE DE LA DUMNEZEU?

Ezechiel 18:24 .

Studiu Aprofundat: Ezechiel 3:20; 33:12, 13, 18; Evrei 10:38, 39; 2 Petru 2:18-22

Dar nimeni să nu se amăgească pe sine cu gândul că Dumnezeu, în marea Sa iubire și milă, va mântui chiar și pe cei care au respins harul Său. Păcătoșenia nespus de mare a păcatului poate fi înțeleasă numai în lumina crucii de pe Golgota. Cei care susțin că Dumnezeu este prea bun ca “să arunce afară” pe cei păcătoși, să privească Golgota. Ea a avut loc pentru că n-a existat o altă cale prin care omul să poată fi mântuit, pentru că fără acest sacrificiu era imposibil pentru neamul omenesc să scape de

puterea mântuitoare a păcatului și să fie readus în comuniune cu ființele sfinte: pentru că era imposibil pentru ei să devină părtași vieții spirituale: de aceea, Domnul Hristos a luat asupra Sa vinovăția neascultării și a suferit în locul păcătosului. Iubirea, suferințele și moartea Fiului lui Dumnezeu mărturisesc despre teribila grozăvie a păcatului și declară că nu există nici o altă scăpare de sub puterea lui, nici o speranță pentru o viață mai înaltă decât prin supunerea inimii noastre Domnului Hristos.

(5) AL CUI EXEMPLU SUNTEM SFĂTUIȚI SĂ URMĂM?

1 Petru 2:21

Studiu Aprofundat: Psalmi 85:13; Ioan 13:15; 1 Corinteni 11:1; Efeseni 5:2; Filipeni 2:5; 1 Ioan 2:6; Luca 9:23

Adesea, cei care nu doresc să vină la pocăință se scuză spunând despre cei ce mărturisesc a fi creștini: “Eu sunt tot așa de bun ca și ei. Ei nu sunt mai altruști, mai supuși sau mai prevăzători în comportamentul lor de cum sunt eu. Ei sunt tot atât de mult iubitori de plăceri și necumpătați ca și mine”. În acest fel ei fac din greșelile altora o scuză pentru propria lor neglijare a datoriei. Dar păcatele și defectele altora nu pot fi o scuză pentru nimeni, căci Domnul Dumnezeu nu ne-a dat ca model niște ființe omenești greșite. Fiul nepătat al lui Dumnezeu ne-a fost dat ca exemplu, iar aceia care se plâng de comportarea rea a celor ce mărturisesc a fi creștini ar trebui să fie exemple de viațuire mai bună și mai nobilă. Dacă ei au o concepție așa de înaltă despre ceea ce înseamnă a fi creștini, nu este oare păcatul lor cel puțin tot atât de mare? Ei știu ceea ce este drept și totuși refuză să facă.

(6) CARE ESTE PERICOLUL CAUZAT PRIN NEGLIJAREA CHEMĂRII INSISTENTE A DUHULUI SFÂNT ȘI ÎNDELUNGA AMÂNARE DE A PĂRĂSI PĂCATUL?

Proverbe 11:3, 5

Studiu Aprofundat: Proverbe 6:27, 28; 16:25; 1:18; Galateni 6:7, 8

Feriți-vă de o îndelungată amânare! Nu lăsați la o parte lucrarea de părăsire a păcatelor și de căutare a curăției de inimă prin Domnul Hristos. Aici au greșit mii și mii de oameni spre pierzarea lor veșnică. Nu vreau

să stăruiesc aici asupra scurtimii și nesiguranței vieții; dar există un teribil pericol: un pericol insuficient de bine înțeles: în a tot amâna ascultarea de vocea Duhului Sfânt al lui Dumnezeu și a alege a trăi viața cea fără păcat, căci de fapt aceasta este în realitate cauza care produce amânarea. Păcatul, oricât de mic ar fi el considerat, nu poate fi îngăduit decât cu primejdia pierderii veșnice. Lucrul pe care nu ajungem să-l biruim ne va birui el pe noi și va lucra la pierderea noastră veșnică.

Adam și Eva au căutat să-și liniștească vocea conștiinței, că un lucru de o așa mică importanță de a mânca din fructul oprit nu putea avea urmări așa de teribile ca cele arătate de Dumnezeu. Dar acest lucru mic, neînsemnat a constituit călcarea legii sfinte și de neschimbat a lui Dumnezeu, a separat pe om de Dumnezeu, a deschis porți largi morții și a adus vaiuri negândite asupra lumii. Veac după veac se ridică de pe pământul nostru un strigăt continuu de jale, și întreaga creațiune geme și suspină ca o consecință a neascultării omului. Chiar cerul a simțit efectele răsculării lui împotriva lui Dumnezeu. Golgota stă ca un monument al aducerii aminte a sacrificiului nespus de mare ce a fost cerut ca ispășire pentru călcarea legii divine. Să nu considerăm deci păcatul ca fiind un lucru neînsemnat.

(7) CARE ESTE REZULTATUL ALEGERII DE A ÎNGĂDUI ȘI ÎNCURAJA PĂCATUL CUNOSCUT ÎN VIAȚA NOASTRĂ?

Proverbe 5:22

Studiu Aprofundat: Psalmi 7:15, 16; 9:15; Ieremia 2:19; Ecclesiast 10:8; Proverbe 1:31

Orice faptă de nelegiuire, orice neglijare sau respingere a harului lui Hristos are repercusiuni asupra celui în cauză; acestea împietresc inima, pervertesc voința, întunecă înțelegerea și nu numai că te fac mai puțin dispus, dar și mai puțin capabil să te supui blânderor îndemnuri ale Duhului Sfânt al lui Dumnezeu.

Mulți caută să-și liniștească conștiința tulburată gândind că pot schimba cursul vieții lor rele atunci când doresc să facă acest lucru, că pot să trateze cu ușurință invitațiile harului lui Dumnezeu și totuși să fie din nou impresionați de ele. Ei gândesc că după ce au disprețuit Duhul harului, după ce au ales să-și așeze influența de partea lui Satana, la un moment dat, constrânși de împrejurări extreme, își pot schimba cursul vieții. Dar acest lucru nu este așa de ușor de realizat. Experiența, educația din tot cursul vieții au modelat în așa măsură caracterul, încât în asemenea împrejurări

puțini mai sunt aceia care doresc să fie schimbați după chipul Domnului Hristos.

Chiar numai o singură trăsătură rea de caracter, o singură dorință păcătoasă cultivată perseverent vor face: în cele din urmă: fără efect puterea Evangheliei. Orice îngăduință păcătoasă adâncește aversiunea sufletului față de Dumnezeu. Păcătosul care dă pe față o indiferență totală față de adevărul divin va culege ceea ce a semănat. În toată Biblia nu găsim un avertisment mai serios adresat celor care tratează cu ușurință răul decât cuvintele înțeleptului, care spune că “cel rău este prins în însăși nelegiuirea lui”.

(8) CÂND AR TREBUI SĂ RĂSPUNDEM INVITAȚIEI LUI HRISTOS DE A NE SALVA?

2 Corinteni 6:2

Studiu Aprofundat: Evrei 3:7-15; 4:7; Isaia 55:6; 48:9; Geneza 6:3

Domnul Hristos este gata să ne elibereze de păcat, dar El nu forțează niciodată voința; și dacă prin păcătuire continuă, voința a ajuns cu totul robită și noi nu dorim să ne eliberăm și nu vrem să primim harul Său, ce ar putea face El mai mult? Ne-am nimicit singuri prin respingerea hotărâtă a iubirii Sale. “Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile” (Evrei 3,7.8).

(9) CARE ESTE SINGURA RUGĂCIUNE CARE ASIGURĂ IZBĂVIREA DE POFTELE, MOTIVELE ȘI INTENȚIILE UNEI INIMI ÎNȘELĂTOARE?

Psalmi 139:23, 24

Studiu Aprofundat: Psalmi 51:10; 26:2; Deuteronom 8:2; Job 31:6; Proverbe 17:3; Zaharia 13:9; 1 Petru 1:7

“Omul se uită la ceea ce izbește ochii, dar Domnul se uită la inimă”: inima omenească, cu sentimentele ei contradictorii de bucurie și necaz; inima rătăcitoare și schimbătoare este sălașul multor necurății și înșelăciuni

(1 Samuel 16,7). Domnul însă cunoaște motivele, intențiile și scopurile ei. Veniți la El cu inimile mănjite, așa cum sunt! Asemenea psalmistului, deschideți larg cămărilor inimii voastre înaintea ochiului atotvăzător, spunând: “Cercetează-mă, Dumnezeu, și cunoaște-mi inima! Încearcă-mă și cunoaște-mi gândurile. Vezi dacă sunt pe o cale rea și du-mă pe calea veșniciei” (Psalmul 139,23.24).

Mulți acceptă religia numai cu mintea, o formă a sfințirii, pe când inima nu este curată. Rugăciunea noastră ar trebui să fie însă: “Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeu, pune în mine un duh nou și statornic” (Psalmul 51,10). Ocupați-vă în mod sincer de mântuirea voastră! Fiți tot așa de zeloși și de stăruitori în aceasta, cum ați fi dacă viața aceasta trecătoare v-ar fi în primejdie! Problema aceasta trebuie rezolvată între Dumnezeu și voi înșivă, rezolvată pentru veșnicie. Numai o falsă speranță, și nimic mai mult va constitui ruina voastră.

(10) CARE SUNT CINCI BENEFICII SPECIFICE OBTINUTE PRIN RUGĂCIUNE ȘI STUDIU, CARE NE VOR CONDUCE LA POCĂINȚĂ?

2 Timotei 3:15-17

Studiu Aprofundat: Ioan 17:17; Psalmi 119:9, 24, 41, 105, 130, 160, 165; Romani 15:4; 1 Corinteni 10:11; Proverbe 4:20-22

Studiați Cuvântul lui Dumnezeu cu multă rugăciune! Acest Cuvânt prezintă înaintea voastră legea lui Dumnezeu și viața Domnului Hristos, marile principii ale sfințirii, fără de care “nimeni nu va vedea pe Dumnezeu” (Evrei 12,14). Cuvântul lui Dumnezeu convinge de păcat; el descoperă în mod clar calea mântuirii. Dați-i ascultare, căci este vocea lui Dumnezeu care vorbește inimii voastre!

(11) CE FACE DUMNEZEU PENTRU NOI PRIN HRISTOS, PRIN DARUL POCĂINȚEI?

2 Corinteni 5:19

Studiu Aprofundat: Ioan 17:23; 1 Timotei 3:16; Romani 5:10, 11; 3:24-26; 1 Ioan 2:1, 2; 4:10; Isaia 43:25; Psalmi 103:10-12; Efeseni 2:14-16

Când ajungeți să vedeți grozăvia păcatului, cum și pe voi înșivă, așa cum sunteți în realitate, nu disperați! Domnul Hristos a venit să mântuiască pe cei păcătoși. Noi nu trebuie să-L împăcăm pe Dumnezeu cu noi, ci: o, minunată iubire!: “Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine”. El dorește nespus de mult să câștige pentru Sine: prin iubirea Sa: inimile copiilor Săi înstrăinați de El. Nici un părinte pământesc nu poate fi atât de răbdător cu greșelile și scăderile copiilor săi, așa cum este Dumnezeu cu aceia pe care-i caută să-i mântuiască. Nimeni nu poate mijloci cu atâta căldură pentru cel păcătos. Buzele omenești n-au adresat niciodată invitații așa de iubitoare celor răătăcitori, așa cum face El. Toate făgăduințele Sale, toate avertizările Sale nu sunt decât suspinele iubirii Sale nemărginite.

(12) PE CINE A VENIT ISUS SĂ SALVEZE?

1 Timotei 1:15

Studiu Aprofundat: Romani 5:8-11; Matei 9:13; 18:11; Luca 19:10; 1 Ioan 3:5; 4:10

Când Satana vine și-ți șoptește că ești un mare păcătos, privește în sus, spre Răscumpărătorul tău și vorbește despre meritele Sale! Privind la lumina Sa vei fi ajutat. Recunoaște-ți păcatele, dar spune vrăjmașului că “Hristos însuși a venit în lume ca să mântuiască pe cei păcătoși” și că tu vei putea fi salvat prin iubirea Lui nemărginită.

(13) CINE IUBEȘTE PE DOMNUL CEL MAI MULT?

Luca 7:43, 47

Studiu Aprofundat: Romani 5:20; Ioan 21:15-17; 1 Ioan 3:18; Isaia 55:7; Matei 18:33; 10:8; Proverbe 10:12

Domnul Isus a pus lui Simon o întrebare cu privire la cei doi datornici. Unul datora domnului său o mică sumă de bani, iar altul îi datora o sumă imensă, dar el i-a iertat pe amândoi. Domnul Hristos a întrebat apoi pe Simon: care dintre cei doi datornici va iubi mai mult pe domnul său. Simon a răspuns: “Socotesc că acela căruia i-a iertat mai mult”. Noi am fost mari păcătoși, dar Domnul Hristos a murit pentru ca să putem fi iertați. Meritele jertfei Sale sunt cu totul îndestulătoare pentru a fi prezentate Tatălui în favoarea noastră. Aceia cărora le-a iertat mult îl vor iubi mult

și vor sta aproape de tronul Său, laudându-L pentru iubirea Sa cea mare și pentru sacrificiul Său suprem. Numai atunci când vom înțelege pe deplin dragostea lui Dumnezeu, numai atunci vom înțelege mai bine urâciunea și grozăvia păcatului. Când ajungem să vedem lungimea scării care a fost coborâtă pentru noi, când înțelegem ceva din sacrificiul infinit pe care Domnul Hristos l-a făcut în favoarea noastră, numai atunci inima se topește de duioșie și cântă.

Pe măsură ce mă apropii de Mântuitorul meu și văd neprihănirea Lui, îmi dau seama că viața și caracterul meu sunt nesfințite, și vreau, în toată sinceritatea, să fiu tot mai mult ca El.

Încercuți:

Da

Nehotărât

Înțeleg că pocăința este adevărată părere de rău pentru păcat, nu numai frica de pedeapsa pe care o poate aduce.

Încercuți:

Da

Nehotărât

Mulțumesc lui Isus pentru darul pocăinței pe care a pus-o în inima mea, și am ales să acționez în această direcție.

Încercuți:

Da

Nehotărât

Forma de Studiu Biblic (C) Merlin Beerman

www.RevelationPublications.com

Textul Adaptat din “Calea către Hristos” de E.G. White.

Ilustrații de (C) Goodsalt - www.goodsalt.com

Traducerea Întrebărilor și Răspunsurilor de

Lili O’Ara în colaborare cu Ilzi Sora.

Versetele Biblice sunt citate din versiunile: Cornilescu, Nouă Traducere În Limba Română și Noul Testament tradus în limbaj simplu (TLCR). Vă rugăm să fotocopiați sau să descărcați aceste lecții din website-ul nostru și să le împărtășiți cu alții! Această colecție nu poate fi modificată sau vândută fără permisiunea în scris de la Editura Revelation Publications. Această notă privind drepturile de autor trebuie să rămână în orice exemplar sau copie succesivă.